خبر

مدیرعامل صندوق کارآفرینی امید:

نگاه جوانان جویای کار به تصمیم نمایندگان مجلس است

● **ایسنا:** اصغر نوراله‌زاده، مدیرعامل صندوق کارآفرینی امید، از ارسال لایحه اعطای تسهیلات از محل منابع صندوق توسعه ملی برای ایجاد اشتغال در روستاها با اولویت مناطق کمترتوسعه‌یافته، عشایری و مرزی خبر داد و افزود: این لایحه در نوبت بررسی در صحن علنی مجلس شورای اسلامی قرار دارد و اکنون نگاه جوانان جویای کار، به تصمیم نمایندگان مجلس شورای اسلامی دوخته شده است. نوراله‌زاده تصریح کرد: براساس این لایحه که یک‌فوریت آن به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است، معادل ریالی یک‌ونیم‌میلیارد دلار از محل منابع صندوق توسعه ملی، در اختیار بانک‌های عامل و صندوق کارآفرینی امید قرار می‌گیرد تا برای پرداخت تسهیلات قرض‌الحسنه اشتغال در روستاها با اولویت مناطق کمترتوسعه‌یافته، عشایری و مرزی اقدام شود. مدیرعامل صندوق کارآفرینی امید در ادامه از کمبود منابع مالی این صندوق خبر داد و گفت: با توجه به جمعیت زیادی که وارد بازار کار می‌شوند و ضرورت ایجاد بستر مناسب برای اشتغال جوانان، کمبود منابع مالی صندوق، به‌عنوان یکی از مؤثرترین حامیان جوانان جویای کار، فعالیت این صندوق را با مشکل مواجه کرده است.

دستور معاون اول رئیس جمهور به گشایش اعتبار اسنادی مدت‌دار

● بانک مرکزی اعلام کرد: معاون‌اول رئیس‌جمهور در اجرای بند ۱۰ ابلاغیه ارزی، ضوابط گشایش اعتبار اسنادی مدت‌دار حداکثر معادل ۵۰ میلیون دلار و صرفا برای هر واحد تولیدی موجود را اعلام کرد.

در بند ۱۰ ابلاغیه معاون‌اول رئیس‌جمهوری آمده است: «استفاده از اعتبارات یوزانس حداکثر به مبلغ ۵۰ میلیون دلار در هر مورد برای واردات، تکمیل و تجهیز خطوط تولید واحدهای اقتصادی موجود تا سقف سه سال (درصورتی‌که به تشخیص بانک، توجیه مالی داشته باشد) مجاز است». با توجه به گشایش‌های حاصله از برجام درباره ایجاد روابط بانکی و استقرار روابط کارگزاری با بانک‌های خارجی که امکان گشایش اعتبارات اسنادی برای واردات کالاها فراهم شده است و با توجه به اینکه اعتبارات اسنادی مکانیسم متعارف، متداول و امن‌ترین ابزار در بانکداری بین‌المللی برای تسویه و پرداخت قراردادهای خرید خارجی بوده و قبل از تحریم‌ها در کشور ما به‌طور گسترده از این ابزار استفاده می‌شد، بخشنامه شماره ۹۵.۳۳۶۳۸۸ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۲۳ دراین‌خصوص صادر و به بانک‌ها ابلاغ شده است.

چرا باید کارمزد تعویض کارت‌های بانکی را بپردازیم؟

● **ایسنا:** سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان درباره تضییع حقوق مصرف‌کنندگان با عنوان اینکه «چرا کارت‌های بانکی تاریخ انقضا دارند؟»، توضیحاتی ارائه کرده که به این شرح است:

«وجود اطلاعات کامل و کافی و به‌روزبودن آن در تمامی امور و به‌خصوص امور بانکی یکی از ضروریات است و هیچ‌کس به خاطر تأیید هویت دارندگان حساب‌های بانکی و دریافت‌کنندگان خدمات بانکی بنا بر مصالح عمومی جامعه و بعضا مستند به قوانین و مقررات گلایه‌ای ندارد. پول‌شویی و سایر سوءاستفاده‌های افراد از سیستم بانکی که علاوه بر سرمایه افراد و سرمایه عمومی به اعتماد عمومی مردم ما نیز مرتبط است، یکی از این دلایل است که تأیید هویت افراد در سیستم بانکی را ضروری می‌کند.

اما آنچه موجب گلایه رئیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان دراین‌خصوص شد، در دو بخش می‌توان توضیح داد که البته هیچ‌کدام معترض اصل موضوع که ضرورت تأیید هویت افراد است، نمی‌شود. اولین بحثی که در این زمینه قابل ذکر است و با توجه به حداقل زیرساخت‌های موجود می‌توان به آن پرداخت، الزام دارندگان کارت‌های بانکی به مراجعه به بانک‌هاست. هم‌اکنون بانک‌های مختلفی در کشور با استفاده از سیستم‌های امنیت اطلاعات و زیرساخت‌ها بدون حضور مشتری، مبالغ هنگفتی در روز و ماه از یک حساب به حساب دیگر منتقل می‌کنند و خودشان با استفاده از فناوری روز بر این نقل و انتقال وجوه نظارت می‌کنند. پس می‌توان مراجعه حضوری مردم به‌ویژه بازنشستگان و معلولان جسمی- حرکتی و سالمندان را به بانک‌ها با استفاده از فناوری‌های روز بدوا منتفی کرد یا به حداقل رساند. دومین موضوعی که در این زمینه مورد اعتراض است، دریافت وجه یا کارمزد از دارندگان کارت‌های بانکی است. نکته این است که اگر بنا بر نیاز سیستم بانکی، قرار است کارت بانکی شخصی تعویض شود، چرا مصرف‌کنندگان باید هزینه آن را هرچند اندک، بپردازند. اصولا با استفاده از فناوری‌های نوین و سیستم‌های اطلاعاتی موجود در سیستم بانکی، می‌توان پس از تأیید هویت افراد و بدون نیاز به صدور کارت جدید، اعتبار استفاده از کارت بانکی را برای مدت دیگری تمدید کرد که این اقدام با توجه به توانمندی‌ها و زیرساخت‌ها و امکانات موجود کار سختی نخواهد بود و انجام آن میسر است. حالا اگر اصرار به دریافت هزینه است، چه نیازی به ایجاد زحمت مضاعف مصرف‌کننده برای مراجعه حضوری است؟

چرا قانون هدفمندی به هیچ‌یک از اهدافش نرسید

شکست قطعی احمدی‌نژاد در یارانه‌ها

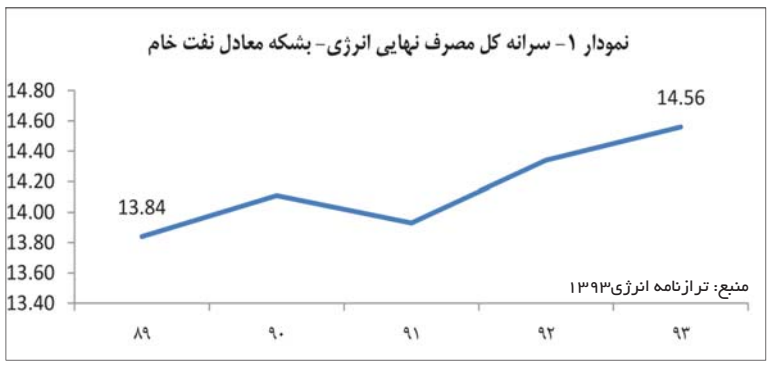

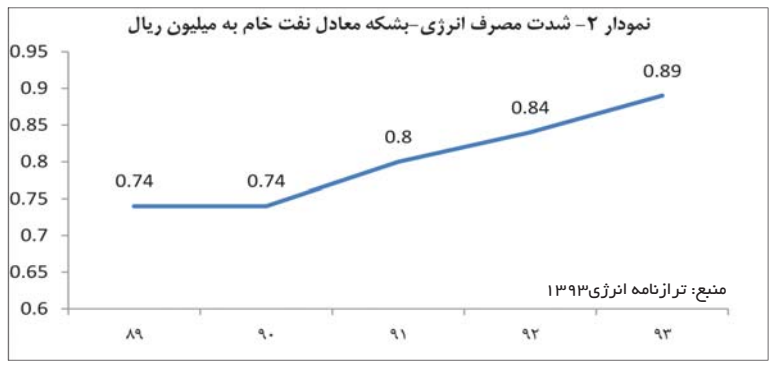

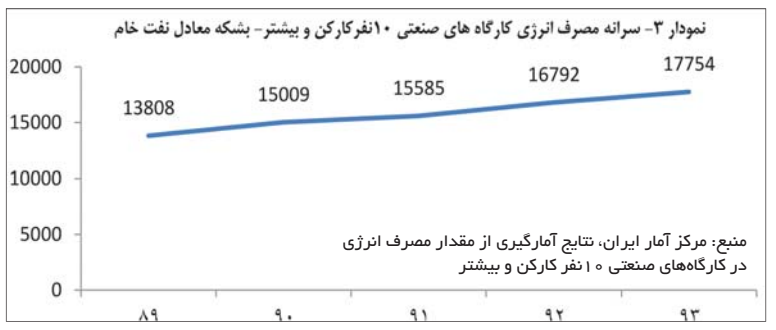

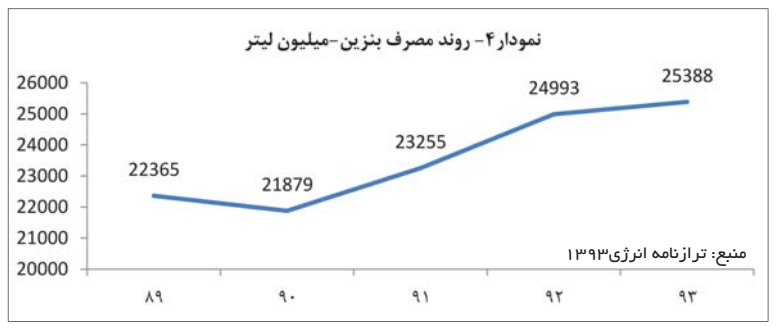

شیما حاجی‌نوروزی، پژوهشگر اقتصادی: جوزف استیگلیتز، نوبلیست اقتصاد، در کتاب «جهانی‌سازی و پیامدهای آن»، ضمن اشاره به تجارب ارزنده خود در بانک جهانی، براساس درس‌هایی که در دوره فعالیت در این سازمان کسب کرده بود، انتقاد شدیدی از راهبردهای اصلاحی مبتنی بر تندروی مانند «شوک‌درمانی» می‌کند و این سیاست را برای کشورهای درحال‌توسعه، بسیار مخاطره‌آمیز برمی‌شمرد. وی در این کتاب به تجارب شکست‌خورده سیاست‌های شوک‌درمانی در این کشورها و پیامدهای ناگوار آن اشاره می‌کند و معتقد است «باید مسائل را با دیدی بی‌طرفانه نگاه کرد و ایدئولوژی را به کناری گذاشت و برای اینکه بهترین اقدام چه می‌تواند باشد، به شواهد و قرائن رجوع کرد». وی در تجاربش در این خصوص به کشورهای درحال‌توسعه‌ای مانند روسیه، برخی از کشورهای آفریقایی و آمریکای لاتین اشاره و بر این مسئله تاکید می‌کند که برنامه‌های اقتصادی موفق، مستلزم دقت بسیار در زمان‌بندی، ترتیب انجام کارها و سرعت انجام اصلاحات است. وی با مرور تجارب شکست‌خورده کشورهای بررسی‌شده، سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان را از شوک‌درمانی برحذر می‌دارد که می‌تواند برای کشور ما نیز که به شکل‌های مختلف، بارها در معرض این سیاست قرار گرفته‌ایم، آموزنده باشد. هدفمندسازی یارانه‌ها یکی از سیاست‌هایی است که در سال‌های اخیر در دستور کار برنامه‌ریزان کشور قرار گرفته است. شاید به‌جرئت بتوان گفت پیامدها و لطمات شوک‌درمانی ناشی از پیاده‌سازی این سیاست در کشور به حدی فاجعه‌آمیز بوده که برای کمتر کسی قابل کتمان است. عوارضی مانند فشار مضاعف بر بخش تولید، اثرات تورمی شدید، کاهش رفاه جامعه، افزایش شاخص فلاکت، فشار به توان مالی دولت و مواردی از این دست که پیامدهای اجتماعی گسترده نیز با خود به همراه داشته است. ازاین‌رو در تحلیل چرایی و ضرورت اجرای این سیاست و میزان دستیابی به اهداف و آثار و پیامدهای گسترده آن، باید حساسیت و دقت نظر بیشتری به کار بست. این مقدمه با یادداشتی که در تاریخ ۱۸دی‌ماه در روزنامه دنیای اقتصاد با عنوان «هدفمندی و درس‌هایی برای آینده» به چاپ رسید، بی‌مناسبت نیست. در این یادداشت ضمن ارزیابی هدفمندسازی یارانه‌ها، ادعاهایی مطرح و تحلیل‌ها و راهکارهایی ارائه شد که برخی از آنها بسیار تأمل‌برانگیز بودند. مقایسه قیمت حامل‌های انرژی با قیمت‌های جهانی و ادعای پایین‌بودن آن در کشور، درخورملاحظه‌نبودن رشد قیمت‌های انرژی در اجرای سیاست، بهبود سطح رفاه مصرف‌کنندگان به‌ویژه خانوارهای بی‌بضاعت در اثر هدفمندسازی یارانه‌ها، محدودبودن آثار تورمی ناشی از شوک‌درمانی، توجیهات ارائه‌شده درخصوص دلایل کسری بودجه دولت در اجرای سیاست و... برخی از آنهاست که در ادامه به اهم آنها پرداخته خواهد شد. در این نوشتار تلاش می‌شود ضمن نگاهی اجمالی به چرایی اجراشدن این طرح، با ارائه آمار و ارقام نشان داده شود که این سیاست علاوه بر اینکه تقریبا به هیچ یک از اهدافی که طراحان اصلی آن به مردم ایران وعده دادند، نرسیده، در مقابل، فشارهای مضاعفی را به جامعه و کل سیستم اقتصادی-اجتماعی کشور وارد کرده است. به عبارتی شوک‌درمانی همان‌گونه که استیگلیتز عنوان می‌کند، برای کشور ما هم پرمخاطره و با پیامدهای ناگواری همراه بوده است.

توجیهاتی که در ابتدا برای ضرورت شوک‌درمانی ارائه شد: حذف یارانه‌ها به روش شوک‌درمانی یکی از اجزای برنامه تعدیل ساختاری در دهه ۱۳۷۰ بود که به دلیل شکست و توقف این برنامه، حذف یارانه‌ها نیز در سال ۱۳۷۴ از دستور کار خارج شد. در دولت‌های بعد هم این سیاست بنا بر ملاحظات و هشدارهایی که کارشناسان اقتصادی دادند، عملی نشد. اما دولت دهم بدون توجه به ملاحظات موجود و نظرات کارشناسان، این طرح را کلید زد و دست‌کاری قیمت‌های کلیدی انرژی (منظور از کلیدی آن است که هر تغییر قیمت اندک در آن، تغییرات اساسی در کل سیستم اقتصادی و اجتماعی ایجاد می‌کند) را با اهدافی نظیر اجرای عدالت، افزایش بهره‌وری انرژی، اصلاح ساختار تولید، کاهش مصرف بی‌رویه حامل‌های انرژی، مهار آلودگی هوا، خشکاندن ریشه تورم و مواردی از این دست در دستور کار خود قرار داد. اما آنچه حاصل شد با آنچه وعده داده شد، بسیار فاصله داشت. یکی از توجیهاتی که در راستای اجرائی‌شدن این طرح ارائه می‌شد، ارزان‌بودن قیمت‌های انرژی در مقایسه با سایر کشورهای دنیا بود. به‌عبارتی قیمت‌های انرژی در داخل با قیمت‌های بین‌المللی مقایسه می‌شد؛ اما نکته‌ای که مغفول می‌ماند آن بود که این مقایسه فقط در بخش هزینه‌ها صورت می‌گرفت و مقایسه سطح درآمدی خانوارهای ایرانی با کشورهای موردنظر صورت نمی‌گرفت. با وجود آنکه هرکس که با الفبای علم اقتصاد آشنا باشد، می‌داند مبنای تحلیل‌های این علم نه قیمت‌های مطلق که قیمت‌های نسبی است، متأسفانه در استدلال‌های ارائه‌شده، قیمت‌های مطلق معیار قرار گرفت که تحلیل‌ها را به کلی منحرف کرد. از دیگر توجیهات اصلی برای اجرای این طرح، بالابودن شدت مصرف انرژی در کشور بود. این مسئله مورد قبول همگان است، اما منشأ اصلی بالابودن شدت انرژی، دقیق شناسایی نشد. باید توجه داشت که بخش عمده‌ای از انرژی در سمت عرضه (فرایند تولید، انتقال و توزیع) تلف می‌شود. به عبارتی به ناکارآمدی بخش عرضه انرژی که از اختیار مصرف‌کننده نهایی خارج است، توجهی نشد. به استناد ترازنامه انرژی سال ۱۳۹۳، در سال ۱۳۹۲ معادل ۴۳۸ میلیون بشکه معادل نفت خام، تلفات به‌علاوه هدررفت ناشی از راندمان پایین در تولید، توزیع و انتقال انرژی داشته‌ایم که در سال ۱۳۹۳ براساس آمارهای مقدماتی به ۴۷۸ میلیون بشکه رسیده است. علاوه‌براین با توجیه بالابودن شدت مصرف انرژی و به‌ویژه مصرف بالای بنزین و آلودگی هوا، طرفداران این طرح استدلال می‌کردند که قیمت بنزین اگر بالا برود، در کاهش مصرف بنزین و آلودگی هوا مؤثر خواهد بود. این مسئله بدون درنظرگرفتن کشش قیمتی بنزین مطرح شد. بنزین در کشور ما طبق مطالعات متعدد و شواهد تجربی، کالایی کم‌کشش است. این به آن معناست که تغییرات قیمتی، در مصرف آن اثرات چندانی ندارد و عوامل غیرقیمتی بر مصرف انرژی مؤثرترند. از طرف دیگر تولیدات خودرو داخلی با کیفیت و استانداردهای پایین، به مصرف بنزین بی‌رویه دامن زده است که اینجا نیز مصرف‌کننده نهایی نقشی در آن ندارد. شواهد هم حاکی از آن است که افزایش قیمت بنزین در راستای دستیابی به دو هدف نام‌برده، با موفقیت همراه نبوده است. تولیدکنندگان خودرو نیز با همه رانت‌ها و حمایت‌هایی که نصیبشان می‌شود، در تولید خودروهایی کم‌مصرف، توفیق چندانی نداشته‌اند. یک تجربه ناموفق دیگر هم در سال ۱۳۹۳ تکرار شد که به‌طور متوسط قیمت حامل‌های انرژی ۵۵ درصد افزایش یافت. دو توجیه غلط مبنای این کار بود که هر دو در تجربه قبلی نیز مطرح شده بودند. نخست ادعای حساسیت به آلودگی هوا و دوم کاستن از کسری مالی دولت از طریق سیاست‌های تورم‌زا. بخش قابل‌ملاحظه‌ای از رکود عمق‌یافته کنونی ریشه در تکرار سیاست‌های شکست‌خورده دولت قبلی با شیب ملایم‌تر در دولت فعلی دارد. نکته مغفول دیگر توجه‌نکردن به زیرساخت‌های لازم برای کاهش مصرف انرژی از طریق دست‌کاری قیمتی بود. زمانی که زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی بسیار ضعیف و ناکارآمد هستند و همچنین بسیاری از ساختمان‌ها با استانداردهای بهینه‌سازی مصرف انرژی مطابقت ندارند، چگونه می‌توان با افزایش قیمت‌ها، انتظار کاهش قابل‌ملاحظه مصرف را داشت. تا زمانی که زیرساخت‌های اولیه فراهم نباشند، تغییرات قیمتی راه به جایی نخواهند برد. مورد دیگری که بسیار به آن استناد می‌شد، بالابودن مصرف انرژی در بخش‌های تولیدی کشور بود. این‌گونه استدلال می‌شد که بالارفتن قیمت انرژی، بنگاه‌ها را به سمت اصلاح ساختار تولید سوق می‌دهد. غافل از اینکه در کوتاه‌مدت، تولیدکننده با محدودیت‌های سمت عرضه روبه‌روست و قادر به تغییر ساختار تولید نیست. این اقدام نیازمند برنامه‌ریزی‌های بلندمدت و بسترسازی‌های اولیه است.

نکات ذکرشده در کنار اجرانکردن صحیح قانون نظیر بی‌نصیب‌ماندن بخش تولید از دریافت کامل سهم خود از یارانه نقدی مصوب و تخلفاتی از این دست، به مشکلات بعدی دامن زد و پیامدهای جبران‌ناپذیری را برای کشور به‌همراه داشت. متأسفانه برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران کشور به‌جای بهره‌گیری از این تجربه تلخ تاریخی و درس‌آموزی از آن برای کاهش پیامدهای منفی، این سیاست شکست‌خورده را تکرار می‌کنند و در همان مسیر گام برمی‌دارند.

نگاهی به آمارها و میزان تحقق اهداف

ارزیابی میزان موفقیت هر اقدام یا برنامه‌ای، منوط به میزان تحقق اهداف اعلام‌شده برای آن است. این یک مسئله بدیهی است که چنانچه اهداف ترسیم‌شده در هر برنامه محقق نشوند، به معنای شکست آن برنامه است.

هدفمندی یارانه‌ها هم از این اصل مستثنا نیست. در این قسمت به بررسی میزان دستیابی به اهدافی که پیش از این به آنها اشاره شد، پرداخته و نشان داده می‌شود که در عمل هیچ‌یک از آنها محقق نشده است.

بررسی آمارها حاکی از آن است که دقیقا براساس مبانی و منطق‌های پیش‌گفته، کاهش شدت مصرف انرژی و افزایش کارایی در بخش انرژی محقق نشده است. براساس ترازنامه انرژی سال ۱۳۹۳، شاخص سرانه کل مصرف نهایی انرژی در سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۳، طبق نمودار (۱) روند صعودی را نشان می‌دهد. شدت مصرف انرژی هم در سال‌های مورد مطالعه همان‌طور که در نمودار (۲) می‌توان مشاهده کرد، افزایش داشته است؛ همچنین در دوره اخیر شاخص بهره‌وری انرژی نیز از تغییرات قابل‌ملاحظه‌ای برخوردار نبوده است. این شاخص در سال ۱۳۸۹ معادل ۲۰۰۰.۳هزار ریال به ازای یک بشکه معادل نفت خام بوده که در سال ۱۳۹۳ به ۱۷۵۰.۵ تنزل یافته است. شاخص بهره‌وری انرژی در سال ۱۳۹۳ نسبت به سال قبل از آن نیز مجددا ۲.۱ درصد کاهش داشته است. در بخش تولیدات صنعتی هم افزایش قیمت‌ها، به بهبود ساختار تولید نینجامید. همان‌طور که در نمودار (۳) می‌توان مشاهده کرد، سرانه مصرف انرژی در کارگاه‌های صنعتی ۱۰نفر کارکن و بیشتر، با وجود افت نسبی نوسانات شدید تولید صنعتی، از ۱۳هزارو۸۰۸ بشکه معادل نفت خام در سال ۱۳۸۹ به ۱۷هزارو۷۵۴ در سال ۱۳۹۳ رسیده است. درخصوص کاهش مصرف بنزین هم تلاش‌ها بی‌نتیجه بود. همان‌طور که در نمودار (۴) قابل مشاهده است، مصرف بنزین از ۲۲هزارو ۳۶۵میلیون لیتر در سال ۱۳۸۹ به ۲۵هزارو ۳۸۸میلیون لیتر در سال ۱۳۹۳ افزایش نشان داده است.

ادامه در صفحه ۱۸

خودرو

۲۰۷i صندوقدار در راه بازار

● **خبرآنلاین:** مدیر مرکز تحقیقات ایران خودرو از عرضه ۲۰۷i صندوقدار با قیمتی حدود پنج میلیون بیشتر از ۲۰۶ تیپ پنج از شهریورماه سال آینده و دناپلاس با قیمتی حدود سه تا چهار میلیون بیشتر از دنای فعلی در اسفند ماه سال جاری خبر داد. کیوان وزیری در مراسم معرفی روند طراحی و توسعه محصولات ۲۰۷i صندوقدار و دناپلاس با اشاره به اینکه براساس اقتصاد مقاومتی و اقتدار و عمل که شعار اصلی گروه ایران‌خودرو است، حرکت رو به جلو را آغاز کردیم، تأکید کرد: اقتصاد مقاومتی یعنی مقاوم‌سازی و محکم‌سازی پایه‌های اقتصادی، به‌همین‌دلیل باید به سمت تولید و ثروت ملی پیش برویم. وی با بیان اینکه با استفاده از نیروهای متخصص داخلی و احترام به مردم حرکت کردیم، خاطرنشان کرد: پروژه پژو ۲۰۷i و دناپلاس افزایش ظرفیت صنعت را در پی داشته است. مدیر مرکز تحقیقات ایران‌خودرو با بیان اینکه این پروژه حاصل کار اتاق فکر در مرکز تحقیقات ایران‌خودرو است، ادامه داد: با توجه به اینکه بالغ بر ۸۰ درصد در بازار خودرو کلاس c را در کلاس خانواده می‌پسندند، طراحی و تولید ۲۰۷i صورت گرفت. تولید ۲۰۷ صندوقدار با نگاه اقدام و عمل انجام شد که دارای ۴۰ قطعه و مجموعه جدید و ۱۶۵ قطعه و مجموعه مشترک است. وی افزود:

قطعات بدنه، چراغ‌های عقب، سپر عقب و دوربین دید عقب در این خودرو جدید است. وزیری با اشاره به اینکه تولید انبوه این محصول از اسفند ماه آغاز می‌شود، گفت: این محصول از شهریورماه وارد بازار خواهد شد و امیدواریم مورد استقبال قرار گیرد. مدیر مرکز تحقیقات ایران‌خودرو در ادامه به معرفی دناپلاس پرداخت و گفت: پس از عرضه دنا به بازار، شکل ظاهری دنا را تغییر دادیم و تمام قطعاتی را که می‌توانست جدید باشد روی این محصول قرار داده و تعداد کیسه‌های هوا را افزایش دادیم و سانروف را با توجه به تمایل مردم روی این خودرو قرار دادیم.

نوبت دوم

وزارت نیرو

شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای ۹۵۰/۱۰۰۵

م / الف شناسه آگهی:۱۵۳۴۷

شرکت مناقصه‌گزار: شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

موضوع مناقصه: احداث خط کابلی ۶۳ کیلووات دومداره پشت جنوب- هزارجریب (در دو قطعه)

شرایط ورود به مناقصه: دارا بودن گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری معتبر با حداقل رتبه ۵ نیرو از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

مبلغ و نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانت‌نامه بانکی یا فیش واریز وجه نقد به حساب سیبا ۲۱۷۵۰۹۰۲۰۴۰۰۸ به مبالغ ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (برای قطعه اول) و ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال(برای قطعه دوم) در وجه شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

مهلت و نحوه دریافت اسناد مناقصه: از روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۲۱ لغایت روز پنج‌شنبه مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۳۰ دریافت فایل الکترونیکی اسناد با مراجعه به سیستم معاملات و تأمین کنندگان وب سایت شرکت برق منطقه‌ای اصفهان به نشانی: www.erec.co.ir امکان‌پذیر خواهد بود.(تماس در صورت نیاز در ساعات اداری روزهای کاری با شماره تلفن ۳۶۲۷۷۶۸۷-۰۳۱)

مهلت و محل تحویل پاکات مناقصه: حداکثر تا ساعت ۹ صبح روز دوشنبه ۱۳۹۵/۱۱/۱۱ به آدرس اصفهان، خیابان چهارباغ‌بالا، دبیرخانه شرکت برق منطقه‌ای اصفهان.

زمان و محل بازگشایی پاکات مناقصه: ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه ۱۳۹۵/۱۱/۱۱- سالن کمیسیون معاملات ساختمان معاونت مالی و پشتیبانی شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

شرایط مناقصه:

- **به پیشنهادهایی که فاقد سپرده یا امضاء مشروط و مخدوش بوده و یا پس از انقضاء مدت مقرر در آگهی واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.**
- **سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.**

ضمنا می‌توانید این آگهی را در سایت های اینترنتی مشاهده کنید.

www.erec.co.ir www.tavanir.org.ir http://iets.mporg.ir

روابط عمومی شرکت برق منطقه ای اصفهان

تاریخ چاپ آگهی نوبت اول: ۹۵/۱۰/۲۲ و نوبت دوم ۹۵/۱۰/۲۷